

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.652/2015/3.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Imre György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Nemes Gábor ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.514/2015/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.300/2014/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.514/2015/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapított tényállás szerint a felperes 2004. szeptember 1-jétől állt az alperes alkalmazásában gyógyszerértékesítési és gyógyszerellátási asszisztens munkakörben. 2009. március 30-ától fizetés nélküli szabadságon volt, mivel 2009. május 14-én megszületett az első, majd 2011. július 15-én a második gyermeke. Ezt követően gyermekgondozási díjban részesült.
- [2] A felperes a fiatalabbik gyermeke 2 éves korának betöltését követően szóban jelezte a visszatérési szándékát dr. G.G.Y.-nek, az alperes társaság munkáltatói jogkör-gyakorló tulajdonosának, illetve beszámolt erről L.zs. és M.K.M. munkatársaknak is.
- [3] A munkáltató gazdasági nehézségekre hivatkozva a foglalkoztatás elől időlegesen elzárkózott, ennek ellenére 2014. őszén kiadta a felperesnek az aktív foglalkoztatásról szóló munkáltatói igazolást, mert arra a gyermek bölcsődei beiratkozásához szükség volt.
- [4] A felperes a munkába állási szándékát ezt követően többször jelezte, majd 2014. márciusában a felek között olyan tartalmú megbeszélés zajlott, hogy a munkaviszonyt közös megegyezéssel fogják megszüntetni.
- [5] A munkáltató 2014. március 27. napjára elkészítette a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetéséről szóló munkáltatói igazolásokat, azokat cégszerű aláírásával ellátta, és a felperest a NAV rendszerből kijelentette. A felperes írásban felmondást nem adott be, az alperes pedig tisztában volt azzal, hogy a gyermekgondozási segély folyósítása miatt munkaviszonyát felmondással jogszzerűen megszüntetni nem lehet. A „Jövedelemigazolás egészségbiztosítási ellátás megállapításához” elnevezésű nyomtatványon a munkáltató 2014. március hónapra 283.563 forint összegű kifizetést tüntetett fel, mely az időarányosan felgyűlt szabadságmegváltás ellenértéke lett volna.
- [6] Az okiratok aláírását G.G.Y., az alperes társaság könyvelője intézte. A felperes miután észlelte, hogy a munkaviszony megszüntetésével egyidejűleg semmiféle juttatás, így sem felmondási idő, sem végkielégítés nem illeti meg, a megállapodást és az egyéb munkáltatói igazolásokat sem írta alá.
- [7] A felperes az alá nem írt munkáltatói igazolásokat és a megállapodást magával vitte, majd a jogi képviselője útján felszólította az alperest, hogy számfejtse és fizesse ki részére a szabadságmegváltását, felmondási időre járó munkabérét, a végkielégítést és az elmaradt ki nem fizetett munkabért.
- [8] Az alperes jogi képviselője erre írásban tájékoztatta a felperes ügyvédjét, hogy a munkáltató nem akarta megszüntetni a jogviszonyt, a NAV rendszerben történő kijelentésre adminisztrációs tévedés miatt került sor, melyet még aznap korrigáltak. Az erről szóló igazolást a felperesnek megküldték. Egyidejűleg tájékoztatták, hogy amennyiben munkába szeretne állni, ezen szándékát annak tervezett időpontja előtt legalább 60 nappal írásban közölje.
- [9] A gyermekgondozási segély lejártát követően a munkáltató elkezdte számfejtetni, majd augusztus elején kifizetni a felperesnek a fizetés nélküli szabadsága ideje alatt felgyűlt szabadságát, és ezt írásban közölte is. A tájékoztatás szerint a ki nem vett szabadság 68 nap volt, amelyet a számfejtő lap szerint havi bruttó 161.000 forint alapléttel fizettek ki.
- [10] A felperes 2014. július 16-án álláskeresői járadékot igényelt, amelyet részére folyósítottak.
- [11] A szabadság 2014. október 22-én lejárt, a munkavégzéshez való visszatérés kezdő napját a munkáltató 2014. október 27-én határozta meg. A felperes az erről szóló értesítés ellenére a munkahelyén nem jelent meg, távolmaradása okáról a munkáltatót nem tájékoztatta. Az alperes ismételten felhívta, hogy nyolc napon belül értesítése a távolmaradása okáról az azt alátámasztó igazolás csatolásával együtt, amelynek hiányában a munkaviszonyát azonnali hatállyal megszünteti. Ez végül 2014. december 5-én történt meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [12] A felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy a munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg az alperes, és erre figyelemmel mindösszesen 5.929.145 forint megfizetését igényelte.
- [13] Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozása szerint a munkaügyi eljárás során a jogszabályoknak megfelelően járt el, a felperes jogviszonyát nem szüntette meg jogellenesen.

Az első- és másodfokú ítélet

- [14] A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.300/2014/13. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte.
- [15] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes a keresetében és a személyes meghallgatása során is elismerte, hogy a közös megegyezésben semmilyen alperes által fizetendő jogkövetkezmény nem volt, ezért azt nem írta alá. Állította, hogy mivel csak G.I. könyvelővel találkozott a kérdéses napon, másnap felkereste férjével dr. G.GY. munkáltatójogkör-gyakorlót, aki a fizetéstől elzárkózott. A felperes csatolta a peres ügy irataihoz az általa hivatkozott, a munkaviszony megszüntetését igazoló munkaviszony megszüntetéséről kiállított igazolásokat, amelyből megállapítható volt, hogy azon a felperes aláírása nem szerepel.
- [16] A bíróság a perben tanúként hallgatta meg a munkáltatójogkör-gyakorló dr. G.GY.-t, aki a nyilatkozatában arra utalt, hogy a felperes jelezte, miszerint „elmenne”, azaz a munkaviszonyát megszüntetné. Az ő utasítására készítette el a könyvelő, G.GY. a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos megállapodást és igazolásokat. A könyvelő ezt a munkáltatói nyilatkozatot megerősítette. A tanúk egybehangzóan állították, hogy a felperes a megállapodást nem írta alá, ezért azt úgy tekintették, hogy a jogviszony nem szűnt meg.
- [17] A munkaviszony további fennállását igazolja a bíróság számára az a körülmény, hogy a munkáltató 2014. július 16-ától a GYES lejártát követően tájékoztatta a felperest a felgyült szabadság nagyságáról és arról, hogy annak számfejtését és kifizetését ettől a naptól megkezdi.
- [18] A perben ugyancsak igazolást nyert, hogy a munkáltató a szabadság kifizetésének lejártakor írásban tájékoztatta a felperest a munkába lépés napjáról, illetve annak elmaradását követően írásbeli felszólítást is küldött a részére.
- [19] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 64. §-ának (1) bekezdése a munkaviszony megszűnésének eseteit rögzíti. A munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetése megállapodás alapján történhet, mely az Mt. 14. §-a szerint a felek kölcsönös és egybehangzó jognyilatkozatával jön létre.
- [20] Az Mt. 22. § (1) bekezdése szerint a jognyilatkozat alaki kötöttség nélkül tehető meg, a munkavállaló kérésére akkor is írásba kell foglalni a nyilatkozatot, ha egyébként nem kötelező. A (3) bekezdés szerint a megállapodást ha írásba kellett foglalni, módosítani vagy megszüntetni is csak írásban lehet.
- [21] Mindebből következően a peres ügy irataihoz csatolt megállapodásból megállapítható volt, hogy a munkáltató a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését okiratba foglalta, írásban rögzítette annak lényeges tartalmi elemeit, azonban írásba foglaltnak a jognyilatkozat csak akkor tekinthető, ha a felek azt aláírták. Tekintettel arra, hogy a felperes azt a megállapodásban foglalt tartalommal nem fogadta el, megállapodás nem jött létre, a jogviszony pedig nem szűnt meg.
- [22] Az elsőfokú bíróság osztotta azon alperesi hivatkozást, hogy a felperes aláírásának hiányában a munkaviszonya folyamatosan fennállt, és erre tekintettel részesülhetett 2014. július 16-ától szabadság kifizetésben.
- [23] A felperes álláskereső járadékot igényelt a munkaügyi központtól, amelyhez a munkáltatótól a munkaviszony megszüntetésével kapcsolatos igazolásokat feltehetően leadta annak ellenére, hogy ebben az időben már szabadságmegváltásban is részesült. Emellett a munkáltató jelezte is felé, hogy

a NAV rendszerbe visszajelentette, így tudott volt, hogy őt álláskeresői járadék nem illeti meg. Nem hivatkozhat tehát arra, hogy a munkáltató mulasztása miatt keletkezett neki álláskeresői járadék visszafizetési kötelezettsége. A felperes a munkába lépési szándékát sem a gyermek 2. életévének betöltését követően, sem a munkaviszony megszüntetésének meghíúsulása után írásban a munkáltatójánál nem jelezte, de a munkáltató munkába lépésre irányuló felszólítását követően sem jelentkezett.

- [24] A perben kereseti igény nélkül nem volt jelentősége annak, hogy a munkába lépési szándékát szóban mikor jelezte a felperes a munkáltatónak, így az erre a körülményre meghallgatott L.ZS. és M.K.M. tanúk erről tett vallomását a bíróság a bizonyítékok értékelése során mellőzte.
- [25] A bíróság kifejtette, hogy a felperes előtt a perben tisztázódott az, hogy a munkáltató által kiállított jövedelemigazoláson a 2014. március hónapra feltüntetett 283.563 forint a munkaviszony megszüntetése esetén kifizetésre kerülő szabadság egyösszegű megváltásának összege lett volna, nem pedig a 2014. március havi távolléti díja. A felperes nem vitatta, hogy a gyermekgondozási díj igénybe vételét megelőzően a munkabére 161.000 forint volt, ebben változás nem történt, ez alapján kezdte meg a munkáltató a szabadságmegváltás számfejtését is. A felperes így megalapozatlanul terjesztette elő a kereseti igényét a 283.563 forintos havi bérrel számítottan a felmondási időre, illetve a végkielégítésre vonatkozóan.
- [26] A felperes a kereseti kérelmét változatlanul fenntartotta a szabadságmegváltás iránt annak ellenére, hogy azt a munkáltató általa is elismerten részére kifizette. A felperes bár a keresetét szóban akként módosította, hogy a 161.000 forintos havi távolléti díjon felüli összeg megfizetését kéri még ezen a jogcímen az alperestől, a bíróság azt megalapozatlannak találta, és az ez irányú kereseti igényt is elutasította.
- [27] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.514/2015/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a felperest perköltség fizetésre kötelezte azzal, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.
- [28] A törvényszék ítélezése alapjául elfogadta az elsőfokú bíróság által a perbeli bizonyítékok okszerű mérlegelésével megállapított tényállást. Helyes az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok köre és a levont jogkövetkeztetése is.
- [29] Az elsőfokú bíróság helyesen tájékoztatta a felperest a bizonyítási teherről. Őt terhelte a munkaviszony megszüntetése körülményeinek bizonyítása, annak igazolása, hogy a munkáltatói jogkör-gyakorlója joghatályos jognyilatkozattal munkaviszonyát megszüntette.
- [30] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a munkáltató nem tett joghatályos munkaviszony megszüntetésre vonatkozó nyilatkozatot. A felperes kérte a munkaviszonyának megszüntetését, de az elkészített közös megegyezésről szóló nyilatkozatot nem írta alá.
- [31] A felperes előadásán túl egyéb bizonyíték nem állt rendelkezésre arról, hogy a munkáltató szóban, joghatályos nyilatkozattal a munkaviszonyát megszüntette tekintettel arra, hogy a közös megegyezéses jogviszony megszüntetést nem írta alá, azt a munkáltató mindvégig fennállónak tekintette.
- [32] A szakigazgatási szervnél tett munkaviszony megszüntetésére vonatkozó bejelentés nem a felperes irányába történő nyilatkozattétel. A felperes kijelentését a nyilvántartásból a könyvelő a munkáltatói utasítás nélkül saját meggondolásból tette, melyet korrigált is, és a visszajelentés is megtörtént, melyet az elsőfokú eljárás során az alperes igazolt. Több levélben is tájékoztatta a felperest, hogy a jogviszonya fennáll, és mikor kell munkába állnia. Ezt követően azonban a felperes munkára nem jelentkezett, így került sor a jogviszony azonnali hatályú megszüntetésére. Ennek jogellenessége megállapítását a felperes nem kérte.
- [33] Önmagában az a körülmény, hogy a munkáltató a közös megegyezéssel történő jogviszony megszüntetésére vonatkozó igazolásokat kiállította, a felperes az előre elkészített igazolásokat átvette, megegyezés hiányában a jogviszony megszüntetés tényét nem támasztja alá.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [34] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Elsődlegesen annak megállapítását indítványozta, hogy az alperest a 2014. március 27-én történt munkaviszony jogellenes megszüntetése miatt kötelezzék elmaradt jövedelem megfizetésére, továbbá végkielégítés megtérítésére. Másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [35] A felülvizsgálati érvelés szerint az eljáró bíróságok megsértették az Mt. 64. §-át, 65. §-át, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban Pp.) 3. § (3) bekezdését, 7. § (2) bekezdését, 164. § (1) bekezdését, és a 206. §-át.
- [36] A felperes vitatta a jogerős ítélet azon megállapítását, hogy a felperes kérte a jogviszony megszüntetését, de az elkészített közös megegyezésről szóló nyilatkozatot nem írta alá. A munkáltatót nem azért kereste meg, hogy a munkaviszonyát megszüntesse, hanem munkába akart állni, mert a jövedelmére a család megélhetése szempontjából szükség volt. Olyan kijelentést soha nem tett, hogy a munkaviszonyát meg kívánja szüntetni, vagy hogy munkanélküli ellátásra akar bejelentkezni.
- [37] A munkaviszony megszüntetése - ellentétben az alperes által előadottakkal - nem adminisztrációs hiba miatt történt, a rendelkezésre álló okiratok egyértelműen bizonyítják, hogy az alperes volt az, aki a munkaviszonyt megszüntette.
- [38] A jogviszonyt ténylegesen 2014. március 27-én megszüntette az alperes mégpedig jogellenes módon, hiszen a közös megegyezést csak a munkáltató találta ki, és a felperes a jogviszony megszüntetésre nem tett nyilatkozatot.
- [39] A munkaviszony fennállásával kapcsolatban egyedül a munkáltató tett intézkedést, amely az Mt. szabályainak nem felelt meg. A munkáltató a munkaviszonyt írásban, indokolt felmondással szüntetheti meg, és az abban foglaltak valóságát és okszerűségét a nyilatkozattevőnek kell bizonyítania, amelynek írásba foglalása elmaradt. A felperessel szemben egyébként is felmondási tilalom állt fenn.
- [40] A felperes a felülvizsgálati kérelmében vitatta a jogerős ítélet arra vonatkozó indokolását, amellyel a szakigazgatási szervnél történő munkaviszony megszüntetés bejelentését súlytalanná kívánja tenni azzal, hogy ezen munkaviszony megszűnésre vonatkozó bejelentés nem a felperes irányába történő nyilatkozattétel. Ezzel szemben a munkáltató a kívülálló számára azt kívánta közölni, hogy az adott munkavállaló munkaviszonya a munkáltatónál megszűnt.
- [41] Nem helytálló a jogerős ítélet azon indokolása sem, miszerint a felperes kijelentését a nyilvántartásból a könyvelő munkáltatói utasítás nélkül saját meggondolásból tette, amelyet korrigált is, és a visszajelentés megtörtént. Saját meggondolás alapján munkaviszonyba be-, illetőleg kijelenteni nem lehet senkit, az ilyen nyilatkozatokat mindig csak a megfelelő dokumentumokkal lehet megtenni.
- [42] A munkaviszonyra vonatkozó munkáltatói intézkedés, a közös megegyezés, a munkaviszonyra vonatkozó igazolások kiállítása és kiadása, a munkaviszonyból való kijelentő okirat elkészítése, a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó okiratnak számítanak. Tekintettel arra, hogy a közös megegyezést a felperes nem írta alá, a munkaviszony megszüntetése az Mt. előírásait sértve történt meg a munkáltató érdekkörében.
- [43] Önmagában abból, hogy a közös megegyezést a felperes nem írta alá, nem következik, hogy a munkáltató nem szüntette meg jogellenesen a munkaviszonyt. Az eljáró bíróságok nem tulajdonítottak jelentőséget annak a körülménynek, hogy végig a felperes volt az, aki munkát akart végezni 2013. évtől kezdődően.
- [44] A jogerős ítélet indokai között kitér arra is, hogy a per alatt a munkaviszonyt azonnali hatállyal szüntette meg az alperes. Ezzel kapcsolatban álláspontja az, hogy a megszüntetésre még a

munkaügyi bíróság ítéletének meghozatalát megelőzően került sor, amikor ítélet jogviszony fennállása tekintetében még nem született.

- [45] Az azonnali hatályú munkaviszony megszüntetéséhez joghatály nem fűződhet, hiszen a jogviszony megszüntetésére 2014. március 27-én már jogellenesen sor került.
- [46] A bíróságok a bizonyítási teherről nem a perrendtartás szerint oktatták ki a felperest, az eljárás kezdetén jogi képviselővel nem rendelkezett. Az elsőfokú eljárás kezdetén még az volt a bíróság álláspontja, hogy a bizonyítási kötelezettség az alá nem írt okiratok hiányában az alperest terheli.
- [47] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [48] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [49] Az Mt. 64. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján a jogviszony közös megegyezéssel is megszüntethető. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az ezt rögzítő megállapodásból ki kell tűnnie a felek egyértelmű akaratának, valódi szándékának, valamint a megszüntetés időpontjának. Ezen túlmenően a felek egyéb kérdésekben is megállapodhatnak. A bírói gyakorlat szerint a közös megegyezéssel történő megszüntetésre irányuló megállapodásban a felek megszüntetésre irányuló akaratelhatározásának kifejezettnek, egyértelműnek, félreérthetetlennek, és feltétel nélkülinek kell lennie (BH 2000.177., BH 2002.202., Mfv.I.10.490/2015.)
- [50] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felek között közös megegyezés nem jött létre. A felperes az erre vonatkozó nyilatkozatot nem írta alá, vagyis a munkáltatóval nem állapodott meg a jogviszony megszüntetés ezen formájában.
- [51] Az alperes az iratokat előre elkészítette, és a megállapodásban bízva a felperest a szakigazgatási szervnél a nyilvántartásból kijelentette. Amikor számára egyértelművé vált, hogy a közös megegyezéssel jogviszony megszüntetéséhez a felperes nem járul hozzá - így a jogviszonya nem is szűnt meg - intézkedett a kijelentés kijavításáról. Az eljáró bíróságok helytálló következtetést vontak le, hogy ezen alperesi magatartás legfeljebb adminisztrációs hibaként értékelhető. Mindezekre figyelemmel pedig nem állapítható meg, hogy a felperes jogviszonyát az alperes jogellenesen szüntette meg.
- [52] A jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a közös megegyezéssel jogviszony megszüntetést az alperes kezdeményezte, mivel a felperes hozzájárulása, a közös megegyezésről szóló okirat aláírása hiányában a megállapodás nem ment fogamatba, ezért az is közömbös, hogy annak megkötése kinek állt inkább érdekében.
- [53] A felperes állította, hogy abból, miszerint a közös megegyezést nem írta alá, nem következik a jogviszony jogellenes megszüntetése. Ebben a körben azonban nem tudta bizonyítani az alperes jogellenes magatartását, a jogviszony megszüntetés tényét (Pp. 164. §).
- [54] Minderre figyelemmel a jogviszony tehát nem a közös megegyezéssel, hanem az alperes azonnali hatályú felmondásával szűnt meg, amelyet a munkavállaló nem támadott, így annak vizsgálata jelen eljárás tárgyát nem képezhette [Pp. 275. § (2) bekezdés].
- [55] A bíróságok a bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét a maguk összességében értékelik, és a per összes releváns körülményére figyelemmel meggyőződésük szerint bírálják el. Mérlegelik az egyes bizonyítékok közötti ellentét feloldásának lehetőségét [bizonyítékok szabad mérlegelésének elve, Pp. 206. § (1) bekezdés], aminek korlátja a bíróság indokolási kötelezettsége [Pp. 221. § (1) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére, újabb egybevetésére nincs jogi lehetőség, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróság nyilvánvalóan téves, vagy okszerűtlen következtetésre jutott-e (BH 2012.173.). Jelen esetben ez nem volt megállapítható.

- [56] A felperes a felülvizsgálati kérelmében eljárásjogi szabálysértésként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget kioktatási kötelezettségének a bizonyításra vonatkozó szabályokat illetően. Ezzel szemben az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a felperest tájékoztatta a bizonyítási kötelezettségéről (jegyzőkönyv, 4. oldal utolsó bekezdés, 5. oldal 1. bekezdés), és ezt a felperes már a fellebbezésében sem vitatta, csupán azt állította, hogy az általa indítványozott tanúk meghallgatására nem került sor. Mindebből következően pedig a felülvizsgálati eljárásban már nem hivatkozhatott arra, hogy a bíróság nem tett eleget megfelelő módon a kioktatási kötelezettségének, mivel ez ellentétes a rendelkezésre álló adatokkal.
- [57] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [58] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben határozni nem kellett a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése szerint.
- [59] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.
- [60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. július 13.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
dr. Hajdu Edit s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:
Nné
tisztviselő